

عنوان مقاله:

بیولوژی ملخ بادمجانی (*Bradyporus latipes* (Orthoptera: Tettigonidae) و تعیین بهترین نحوه کنترل آن در مراتع استان چهارمحال و بختیاری

محل انتشار:

مجله تحقیقات حمایت و حفاظت جنگلها و مراتع ایران، دوره 5، شماره 1 (سال: 1386)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

F. Haghghighian - مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان چهارمحال و بختیاری، شهرکرد

M. Mohammadi - موسسه تحقیقات جنگلها و مراتع کشور، تهران، ص. پ.: ۱۱۶-۱۳۱۸۵

V.R. Moniri - موسسه تحقیقات جنگلها و مراتع کشور، تهران، ص. پ.: ۱۱۶-۱۳۱۸۵

خلاصه مقاله:

یکی از آفات مهم محصولات کشاورزی، مرتعی و جنگلی ملخ ها هستند. گونه های مختلفی از ملخ های بومی در استان چهارمحال و بختیاری روی گیاهان مرتعی و محصولات کشاورزی فعال می باشند. مهمترین گونه ای که در سالهای اخیر افزایش جمعیت داشته *Bradyporus latipes* معروف به ملخ بادمجانی یا ملخ شکم بادمجانی است. بیولوژی این ملخ در استان طی سالهای ۱۳۷۹-۱۳۸۱ در مهمترین کانونهای فعالیت آفت، شامل منطقه دوتو شهرکرد و مراتع اطراف شهر بن و در آزمایشگاه با پرورش حشره بررسی شد. همزمان با بررسی های صحرائی، آزمایش مقایسه ای با استفاده از سموم کارباریل، فنیتروتیون، B.T.Deltaplus، دیمیلین و شاهد به دو روش محلول پاشی و طعمه مسموم انجام شد و نتایج مرگ و میر پس از زمانهای مختلف در قالب یک آزمایش فاکتوریل با پایه طرح کاملا تصادفی مورد تجزیه آماری قرار گرفته و مقایسه میانگین ها با استفاده از آزمون دانکن در سطح ۵٪ انجام شد. نتایج بدست آمده نشان داد حشره دارای یک نسل در سال است. زمستان گذرانی بصورت تخم بوده و فعالیت آفت از نیمه اسفند شروع و تا اواخر خرداد سال بعد بطول می انجامد. این ملخ دارای پنج سن پورگی است. حشره پلی فاز بوده و دامنه میزبانی حداقل ۴۰ گیاه مرتعی از خانواده های مختلف گیاهی دارد. تغییرات ناگهانی دما هنگام تفریح تخم ها در اسفند ماه و بارندگی های مستمر روی پوره ها از عوامل تاثیر گذار در کاهش آفت بودند. مهم ترین دشمنان طبیعی آفت، شامل سار (*Buteo buteo* L)، گنجشک (*Petronia petronia* L)، کلاغ (*Corvus frugilegus* L)، لارو سوسکه های خانواده *Meloidae*، زنبورهای خانواده *Sphecidae*، مگس های *Asilidae* و دو گونه مگس پارازیتوئید اختصاصی به نام های *Sarcophila meridionalis* و *Verves* و *Wolfhartia bella* Macquart بود. در آزمایش مقایسه سموم، نتایج نشان داد که به طور کلی در روش محلول پاشی تلفات بیشتر بوده و اختلاف معنی داری با روش طعمه مسموم از خود نشان داد (p > ۰۰۵). همچنین بین سموم نیز اختلاف معنی داری وجود داشت. سم فنیتروتیون دارای بالاترین و B.T.Deltaplus دارای کمترین تاثیر بود. دیمیلین و کارباریل نیز در میان این دو سطح آماری قرار گرفتند. بعلاوه میزان تاثیر دیمیلین روغنی روی آفت بسیار بیشتر از دیمیلین پودری بود (p > ۰۰۵)، ولی بین تلفات جنس نر و ماده در مورد کلیه سموم بکار رفته اختلاف معنی داری در هر دو روش وجود نداشت (p > ۰۰۵).

کلمات کلیدی:

ملخ شکم بادمجانی، بیولوژی، کنترل، دشمنان طبیعی، مراتع، چهارمحال و بختیاری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2077038>

